ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ	Δραχ. 183.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	» 92.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	» 46.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ	Στερλίναι 17
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	» 8.5
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ	Δολλάρια 63

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΔ — Ἀριθμὸς Φύλλου 1088

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 — ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 25.93 καὶ 25.94

ΠΑΤΡΑΙ, Κυριακή, 15 Φεβρουαρίου 1948

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΚΙΓΚΣΜΠΕΡΥ ΣΜΙΘ

ΕΛΙΓΜΟΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ, Η ΔΗΘΕΝ ΔΙΑΛΛΑΚΤΙΚΟΤΗΣ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ

Ἀποκλειστικότης τοῦ «Νεολόγου» διὰ τὴν Ἑλλάδα

Κατὰ τὴν γνώμην μερικῶν κορυφαίων Δυτικοευρωπαίων πολιτικῶν, τὸ Κρεμλῖνον διέταξε σημαντικὴν μεταβολὴν εἰς τὴν τακτικὴν τῆς σοβιετικῆς διπλωματίας. Ἡ μεταστροφὴ αὐτή, διὰ τὴν ὁποίαν ὑπάρχουν διαρκῶς περισσότεραι ἐνδείξεις, πιστεύεται ὅτι ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ παρασυρθοῦν πρὸς τὸ παρὸν αἱ Δυτικαὶ Δυνάμεις νὰ πιστεύσουν ὅτι τὸ σοβιετικὸν Πολίτμπουρο χαλαρώνει τὴν πολιτικὴν ἐπίθεσίν του ἐναντίον τῆς δυτικῆς ἀντιλήψεως περὶ κοινωνίας.

Ὁ σκοπὸς αὐτῆς τῆς νέας τακτικῆς τῆς Μόσχας πιστεύεται ὅτι εἶναι διπλός :

1. Νὰ ἐμφανίσῃ τὴν Μόσχαν περισσότερον διαλλακτικὴν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συζητήσεων τοῦ Κογκρέσσου περὶ τοῦ Σχεδίου Μάρσαλ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ Τροῦμαν θὰ δυσκολευθῇ περισσότερον νὰ ἐπιτύχῃ ἔγκρισιν τοῦ προγράμματος Εὐρωπαϊκῆς Ἀνορθώσεως.

2' Νὰ ἐμποδίσῃ τὰ ἀγγλογαλλικὰ σχέδια περὶ δημιουργίας Ἑνώσεως τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης διὰ τῆς χαλαρώσεως τῶν φόβων τῶν μικρῶν κρατῶν, ὅπως τῆς ὁμάδος τοῦ Μπενελοὺξ καὶ τῶν Σκανδιναυϊκῶν χωρῶν.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἑρμηνεία ἡ ὁποία δίδεται ἀπὸ τοὺς πολιτικοὺς κύκλους τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης εἰς τὴν νέαν ρωσσικὴν πρότασιν πρὸς ρύθμισιν τοῦ Αὐστριακοῦ ζητήματος ὡς καὶ εἰς τὴν ἐκ μέρους τῆς Μόσχας δημοσίαν ἀποκήρυξιν τῶν Βαλκανικῶν κομμουνιστικῶν σχεδίων περὶ ὁμοσπονδιακῆς ὀργανώσεως τῶν δορυφόρων τῆς Ρωσσίας.

Ὀλίγον μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς Διασκέψεως τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον, τὸ Γαλλικὸν Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἔλαβεν ἐκ Μόσχας μίαν ἔκθεσιν καθ' ἣν ὁ κ. Μολότωφ ἐγένετο δεκτὸς μὲ κάποιαν ψυχρότητα ἀπὸ τὸ Πολίτμπουρο κατὰ τὴν ἐκ Λονδίνου ἐπιστροφήν του.

Κατὰ τὴν διπλωματικὴν αὐτὴν ἔκθεσιν οἱ κυβερνῶντες τοῦ Κρεμλίνου δυσηρεστήθησαν ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Διάσκεψις τοῦ Λονδίνου ἀφέθη ἀπὸ τὸν Μολότωφ ν' ἀποτύχῃ ἐπὶ ἑνὸς ζητήματος τὸ ὁποῖον ψυχολογικῶς ἦτο εἰς βάρος τῆς σοβιετικῆς προπαγάνδας εἰς τὸ Βερολῖνον. Τὸ ζήτημα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ κ. Μάρσαλ ἐτερμάτισε τὴν διάσκεψιν ἦτο ἡ σοβιετικὴ ἀξίωσις περὶ ἐπανορθώσεως δέκα δισεκατομμυρίων δολλαρίων ἀπὸ τὴν Γερμανίαν. Ἡ γαλλικὴ ἔκθεσις λέγει ὅτι εἰς τοὺς διπλωματικοὺς κύκλους τῆς Μόσχας κυκλοφοροῦν φῆμαι ὅτι ὁ Μολότωφ ἐνετάλη νὰ ἐπιδιώξῃ ἐπανάληψιν τῶν συνομιλιῶν τῶν Τεσσάρων Μεγάλων καὶ νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν Αὐστρίαν ὡς μέσον πρὸς τοῦτο. Οὕτω δὲν προεκάλεσε μεγάλην ἔκπληξιν εἰς τὸ Καὶ ντ' Ὀρσαὶ ἡ πληροφορία ὅτι τὰ Σοβιὲτ ὑπέβαλον νέας προτάσεις διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν γερμανικῶν κεφαλαίων εἰς τὴν Αὐστρίαν, ἡ ὁποία προεκάλεσε εἰς τὴν Βιέννην τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ καθίστατο ἐπὶ τέλους δυνατὸν εἰς τοὺς Τέσσαρας Μεγάλους νὰ συμφωνήσουν ἐντὸς τοῦ ἔτους ἐπὶ τῆς Αὐστριακῆς συνθήκης εἰρήνης. Εἶναι ἤδη γνωστὸν ὅτι ὁ Γάλλος Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπιντὼ ὑποπτεύεται ὅτι ἡ Μόσχα θ' ἀποπειραθῇ ἴσως νὰ προβάλῃ τὰς νέας προτάσεις της ταχέως διὰ τῆς ἐν Λονδίνῳ διασκέψεως τῶν Ἀναπληρωτῶν καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν σύγκλησιν νέας διασκέψεως τῶν τεσσάρων Ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν ἐνῷ τὸ Κογκρέσσον θὰ συζητῇ τὸ Σχέδιον Μάρσαλ.

Εἰς τοὺς γαλλικοὺς διπλωματικοὺς κύκλους ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη ὅτι ἡ Μόσχα θέλει νὰ δημιουργήσῃ τὴν ἐντύπωσιν εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας ὅτι δὲν ὑπάρχει πράγματι ἀνάγκη νὰ δαπανηθοῦν ὅλα τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα ζητεῖ τὸ Σχέδιον Μάρσαλ πρὸς διάσωσιν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης ἀπὸ τὴν σοβιετικὴν κυριαρχίαν ἐφ' ὅσον θὰ καθίστατο δυνατὴ μία συνεννόησις μὲ τὴν Ρωσσίαν. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἕνας ἀπὸ τοὺς λόγους τῆς δημοσίας σοβιετικῆς ἀποδοκιμασίας τῶν ἐλπίδων ποὺ ἐξέφρασεν ὁ Βούλγαρος κομμουνιστὴς ἡγέτης Δημητρὼφ περὶ δημιουργίας Βαλκανικῆς Ὁμοσπονδίας φαίνεται ὅτι εἶναι ἡ ἐπιθυμία νὰ διαβεβαιωθοῦν αἱ χῶραι τοῦ Μπενελοὺξ καὶ αἱ Σκανδιναυϊκαὶ ὅτι, ἀντιθέτως πρὸς τὰ λεγόμενα, ἡ Ρωσσία δὲν σχηματίζει ἐχθρικὸν Ἀνατολικὸν Συνασπισμὸν καί, ἑπομένως, δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος διὰ τὰ μικρὰ ἔθνη νὰ προσχωρήσουν εἰς τὴν Ἀγγλογαλλικὴν ἕνωσιν. Δὲν ὑπάρχει οὐδεμία ἀμφιβολία εἰς τοὺς Δυτικοευρωπαϊκοὺς διπλωμάτας ὅτι ὁ κύριος λόγος τῆς σοβιετικῆς ἀντιδράσεως κατὰ τοῦ σχεδίου Δημητρὼφ εἶναι ἡ ἐπιθυμία τῆς Μόσχας νὰ μὴ ἴδῃ τοὺς δορυφόρους της ἑνωμένους εἰς ἰσχυρὰν ἕνωσιν ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο κάποτε νὰ τοὺς ἐνθαρρύνῃ ὅπως δράσουν ἀνεξαρτήτως τῆς Ρωσσίας. Παρὰ ταῦτα οἱ ἴδιοι διπλωμάται τονίζουν ὅτι ἡ Μόσχα θὰ ἠδύνατο νὰ πληροφορήσῃ τόσον ἐμπίστους ἀνθρώπους της ὅσον ὁ Δημητρὼφ ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ τὴν σύμπτηξιν Βαλκανικῆς Ὁμοσπονδίας χωρὶς νὰ εἴπῃ τίποτε περὶ αὐτοῦ δημοσίᾳ καὶ κατὰ τρόπον δίδοντα τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὁ Βούλγαρος κομμουνιστὴς ἡγέτης ἀποδοκιμάζεται.

Πιστεύεται ὅτι ὁ κύριος λόγος τῆς δημοσίας ἀποδοκιμασίας ἦτο νὰ τονισθῇ εἰς τὰ μικρὰ δυτικοευρωπαϊκὰ κράτη ὅτι δὲν ἔχουν καμμίαν ἀνάγκην νὰ ἑνωθοῦν μὲ τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν διὰ νὰ ἀμυνθοῦν ἐναντίον οἱασδήποτε Ἀνατολικοευρωπαϊκῆς ὁμοσπονδίας, ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται νὰ σχηματισθῇ τοιαύτη ὁμοσπονδία.

Αἱ ἀπόψεις αὐταὶ βεβαίως ἀποτελοῦν ἁπλᾶς διπλωματικὰς ὑποθέσεις. Ἴσως δὲν ἀποτελοῦν τὴν ὀρθὴν ἐκτίμησιν τοῦ τί προτίθεται νὰ πράξῃ ἡ Μόσχα σήμερον εἰς τὸν δυναμικὸν ἀγῶνα της μὲ τὴν Δύσιν. Οἱ Γάλλοι ὅμως καὶ ἄλλοι Εὐρωπαῖοι διπλωμάται δὲν βλέπουν ἄλλην ἐξήγησιν τῆς αἰφνιδίας διαλλακτικῆς μεταστροφῆς τὴν ὁποίαν φαίνεται ἐπιδεικνύουσα ἡ Μόσχα.

Οἱ κορυφαῖοι Εὐρωπαῖοι πολιτικοὶ εἶναι πεπεισμένοι ὅτι οὐδεμία βασικὴ μεταβολὴ ἐσημειώθη εἰς τὴν σοβιετικὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν. Ἑπομένως, ἑρμηνεύουν αὐτὰς τὰς νέας κινήσεις ἁπλῶς ὡς τακτικὸν ἑλιγμὸν εἰς τὸ διπλωματικὸν μέτωπον.

Η ΑΝΑΓΚΗ ΠΡΟΣΤΑΖΕΙ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΓΡ. ΚΑΣΙΜΑΤΗ

Ἡ κρισιμότης τῆς καταστάσεως δὲν διαφεύγει κανενὸς τὴν προσοχήν. Αἱ ἄσκοποι διαβεβαιώσεις περὶ ταχέος τερματισμοῦ τῆς ἀνωμαλίας, δὲν εὑρίσκουν πλέον μόνιμον πελατεῖαν, ὅσον καὶ ἄν, εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς τοῦ λαοῦ, ὑπάρχῃ ἡ προδιάθεσις νὰ γίνῃ πιστευτὸν κάθε ψεῦδος ποὺ θὰ ἐπέτρεπε τὴν ἐλπίδα. Ἀλλ' αἱ διαβεβαιώσεις αὐταὶ καὶ τὰ ψεύδη, δὲν εἶναι πλέον μόνον ἄσκοπα. Ἀποδεικνύονται καὶ ἐγκληματικά. Διότι ἐμποδίζουν τὴν καθαρὰν καὶ ἀποφασιστικὴν ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως ὅπως εἶναι καὶ ὄχι ὅπως θέλομεν νὰ τὴν παρουσιάσωμεν ὅτι εἶναι. Ἂς ἀφεθῇ εἰς τὴν ἀνταρσίαν ἡ ἀποκλειστικότης τῶν ψευδολογημάτων, μὲ τὰ ὁποῖα, κλονιζομένη, προσπαθεῖ νὰ συγκρατήσῃ τὸ ἠθικὸν τῶν ὀπαδῶν της καὶ νὰ κλονίσῃ τὸ ἠθικὸν τῶν Ἑλλήνων, βεβαιώνουσα ὅτι ταχέως θὰ ἐπικρατήσῃ εἰς τὴν πρωτεύουσαν! Τὸ Κράτος ὀφείλει εἰς τὸν μαχόμενον Λαὸν τὴν ἀλήθειαν.

Ἐμπήκαμε ἀπὸ πέρυσιν, ἀδιάφορον ἐκ τίνος λόγου, καὶ μὲ ποῖον ποσοστὸν καὶ ἰδικῆς μας εὐθύνης, εἰς μίαν ἐθνικὴν κρίσιν, τῆς ὁποίας αἱ διάφοροι φάσεις μᾶς φαίνονται σὰν ἀλοιώτικα γεγονότα, ἐνῷ εἶναι ἐκδηλώσεις τῆς ἰδίας βασικῆς αἰτίας. Οἱ ἄνθρωποι τοὺς ὁποίους ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἔφερε μὲ τὴν ψῆφον του εἰς τὴν ἐξουσίαν, ὑπετίμησαν τὴν ἀληθινὴν σημασίαν τῆς κρίσεως αὐτῆς καὶ παρεξήγησαν τὰς δυνατότητας τῆς χώρας μας, ἀλλὰ καὶ τὰς ἰδικάς των ἱκανότητας νὰ συναρτήσουν ἐμφανῶς τὸ Ἑλληνικὸν πρόβλημα πρὸς τὰς ὀξείας ἀντιθέσεις ποὺ χωρίζουν δύο κόσμους καὶ ποὺ εἰς τὸ βάθος προεκάλεσαν τὴν Ἑλληνικὴν κρίσιν, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ τὴν ὑψώσουν εἰς ἀναμφίβολον σημεῖον ἀνεπανορθώτου συγκρούσεως. Ἀποτέλεσμα τούτου ὑπῆρξεν ἡ μονιμοποίησις τῆς ἀνωμαλίας τὴν ὁποίαν οἱ παράγοντες ποὺ παρουσιάζει τὸ ἐγγὺς μέλλον, δὲν φαίνονται νὰ εἶναι ἱκανοὶ νὰ τερματίσουν. Χάριν τῆς διεθνοῦς Εἰρήνης, ὅπως τὴν ἀντιλαμβάνονται οἱ μεγάλοι, ἀλλὰ καὶ χάρις εἰς τὴν διπλωματικὴν ἀνικανότητα τῶν Κυβερνητῶν της, ἡ Ἑλλὰς δὲν πρόκειται μὲν νὰ ἐγκαταλειφθῇ εἰς τὴν μοῖραν ποὺ τῆς ἑτοιμάζουν οἱ ἐχθροί της, δὲν πρόκειται νὰ καταποθῇ ἀπὸ τὸν Σλαυϊκὸν ὄγκον, ἡ μοῖρα ὅμως ποὺ τῆς χαράσσεται ἀπὸ τοὺς φίλους της, κατὰ τὸ θλιβερὸν αὐτὸ ἔτος κατὰ τὸ ὁποῖον οἱ μὲν Ρῶσσοι βαυκαλίζονται μὲ τὴν φρούδην ἐλπίδα μιᾶς οἰκονομικῆς κρίσεως εἰς τὴν Ἀμερικήν, οἱ δὲ Ἀμερικανοὶ φανατίζονται περὶ τὴν ἐκλογικὴν μάχην τοῦ Νοεμβρίου, εἶναι μοῖρα φθορᾶς καὶ ταλαιπωρίας, μοῖρα ἀσκητικῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν πεπρωμένων τῆς φυλῆς μας.

Μέσα εἰς τὰ πλαίσια αὐτῆς τῆς προοπτικῆς, πρέπει νὰ κινηθῶμεν. Καὶ πρέπει νὰ χαράξωμεν τὸ πρόγραμμα τῆς πλήρους ἐπιστρατεύσεως ὅλων τῶν δυνατοτήτων μας διὰ νὰ περάσωμεν τὸν χρόνον τῆς κρίσεως, μὲ ὅσας ἠμποροῦμεν ὀλιγωτέρας ζημίας. Διότι μέχρι σήμερον πολὺ ὀλίγα πράγματα ἐκάμαμεν περιμένοντες πότε τὴν 15ην Φεβρουαρίου καὶ πότε τὴν 1ην Ἰουνίου καὶ πότε τὴν 15ην Νοεμβρίου, διὰ νὰ λήξῃ ἡ ἀνταρσία. Σήμερον δὲν πρέπει νὰ περιμένωμεν τὴν ἄνοιξιν ἢ τὸ θέρος...

Ἂν περιμένωμεν θὰ πταίωμεν ἡμεῖς. Ἂς μὴ προσπαθοῦμεν νὰ ρίψωμεν τὰ βάρη εἰς τοὺς ξένους φίλους μας. Ὅπως εἶναι ὀλέθριον νὰ ἀποφεύγωμεν νὰ ὑποστηρίζωμεν τὰς ἀπόψεις ποὺ πιστεύομεν ὅτι πρέπει νὰ ἐπικρατήσουν διὰ τὸ καλὸν τοῦ Λαοῦ, ἀπὸ τὸν φόβον μήπως θυμώσουν οἱ φίλοι μας, ἔτσι δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ἐπιρρίπτωμεν εἰς αὐτοὺς τὰς εὐθύνας. Διότι πολὺ πρὶν ἔλθουν ἐδῶ οἱ Ἀμερικανοί, διὰ νὰ μᾶς ἐμποδίζουν τάχα, εἰς πολλούς, εἰς ὅλους σχεδὸν τοὺς τομεῖς τῆς διοικητικῆς καὶ τῆς οἰκονομικῆς μας ζωῆς, ἐδείξαμεν, ἢ μᾶλλον, ἔδειξαν οἱ ἐκλεκτοὶ τῆς 31 Μαρτίου ποὺ κυβερνοῦν καὶ σήμερον, ὅτι δὲν εἶχαν οὔτε πρόγραμμα, οὔτε σύστημα, οὔτε γραμμήν. Ἢ μήπως νομίζει κανεὶς ὅτι ἡ σημερινὴ τραγικὴ οἰκονομική μας κατάστασις ὀφείλεται εἰς τὴν γενικὴν χειροτέρευσιν τῶν τελευταίων μηνῶν καὶ δὲν παρεσκευάσθη ἀπὸ τὴν ἐλαφρὰν πολιτικὴν τῆς ἀσυδότου εὐκολίας ποὺ ἐκυριάρχησε εἰς τὰ οἰκονομικά μας κατὰ τὸ 1946; Τότε εἴπαμεν καὶ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἀπὸ τὸν τύπον τὰ πράγματα καὶ ἀνελύσαμεν τὴν κατάστασιν καὶ ἐπεσημάναμεν τοὺς κινδύνους, ἀλλὰ τίποτε δὲν ἔγινε καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἐπῆλθε, διὰ νὰ λέγωμεν τώρα, ἐν ἔτει 1948' ὅτι πταίει ὁ κ. Γκρισγουώλτ διότι ἐφάγαμεν ὅλα μας τὰ ὑπάρχοντα κατὰ τὸ 1946!

Καὶ σήμερον ἀκόμη εἶναι καιρός ! Εἰς τὴν ζωὴν τῶν Ἐθνῶν δὲν ἠμπορεῖ, δὲν πρέπει νὰ εἶναι ποτὲ ἀργά. Ὅπως δὲν ὑπάρχουν ἀναντικατάστατοι ἄνθρωποι, ἔτσι δὲν ὑπάρχει καὶ πολιτικὴ ποὺ νὰ μὴν ἔλθῃ μία στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ μεταβληθῇ. Ἐὰν θέλωμεν νὰ σώσωμεν ὅσον ἠμποροῦμεν περισσότερα, πρέπει ν' ἀλλάξωμεν ριζικῶς πολιτικήν, εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς. Εἰς τὸν Στρατιωτικόν, εἰς τὸν Διοικητικὸν καὶ ἰδίως, εἰς τὸν Οἰκονομικόν. Καὶ πρέπει παραλλήλως ν' ἀντιμετωπίσωμεν ὅλα τὰ προβλήματά μας μέσα εἰς τὸ μόνον ρεαλιστικὸν πλαίσιον, τὸ πλαίσιον τῆς μακρᾶς διαρκείας τῆς ἀνωμαλίας. Μόνον τότε θὰ ἀνακτήσωμεν τὴν αἰσιοδοξίαν μας ποὺ θὰ εἶναι εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς Ἐθνικῆς μας ζωῆς, ἡ αἰσιοδοξία τῆς μεγάλης μάχης, ἡ ὁποία εἶναι μάχη πραγματικὴ διὰ τὴν ὕπαρξιν τοῦ Ἔθνους, μάχη ποὺ πρέπει νὰ διευθύνεται ἀπὸ τοὺς ἀρίστους καὶ ὄχι νὰ ἀποτελῇ, ὅπως συνέβη κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν, πρόσχημα ἁπλοῦν δι' ἀθέμιτον κομματικὴν ἐπικράτησιν. Ἡ θλιβερὰ ἀτμόσφαιρα τῶν ἐκλογῶν τῆς 31ης Μαρτίου πρέπει νὰ διαλυθῇ, ἂν θέλωμεν νὰ ζήσωμεν ὡς Ἔθνος, ὅπως διαλύεται σιγὰ-σιγὰ εἰς τὴν πραγματικότητα καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐτυμηγορίας αὐτῆς. Τὰ πάθη ποὺ ἐξαπολύει ἡ ἀνίερος ἐκμετάλλευσις τῶν ὁσίων τοῦ Ἔθνους πρέπει νὰ δαμασθοῦν. Ἡ ἀνάγκη προστάζει.

ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΤΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Ἀπὸ μιᾶς ἀπόψεως ὑπῆρξαν ἴσως χρήσιμοι αἱ βολαί, αἱ ὁποῖαι ἐρρίφθησαν ἐναντίον τῆς Θεσσαλονίκης. Μολονότι χαρακτηρίζει ἐπαρκῶς μίαν θλιβερὰν διανοητικότητα, ἐν τούτοις ἐχρειάσθησαν διὰ νὰ πείσουν μερικοὺς κλαυθμηρίζοντας ξένους παρατηρητὰς περὶ τῆς μαχητικῆς ἱκανότητος τοῦ στρατοῦ καὶ νὰ τοὺς μεταβάλουν εἰς ὑμνωδοὺς τῶν ἀρετῶν του. Ὁπωσδήποτε, ἡ ταχύτης μὲ τὴν ὁποίαν ἐξωντώθη ἡ συμμορία, ἀποτελεῖ, πράγματι, τὸν κύριον συντελεστὴν μιᾶς ἀπὸ τὰς τόσας σημαντικὰς νίκας τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων καὶ δικαιολογεῖ πλήρως τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Ἔθνους εἰς τὰ ὅπλα του. Τὰ συγχαρητήρια, λοιπόν, τὰ ὁποῖα ἀπηύθυναν οἱ ἁρμόδιοι ἡγέται πρὸς τὰς μονάδας Θεσσαλονίκης ἐκφράζουν τὰ αἰσθήματα ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ διερμηνεύουν τὴν αἰσιοδοξίαν του ἐπὶ τὴν ἔκβασιν τοῦ ἀγῶνος.

*

ΑΝΤΙ ΝΑ ΟΠΤΑΣΙΑΖΕΤΑΙ

Ἀντὶ νὰ ἀρέσκεται εἰς ἀσυγχωρήτους, διὰ τὴν νοημοσύνην της, διπλωματικὰς χιμαίρας καὶ νὰ ὀπτασιάζεται λευκὰς περιστερὰς ἐκ τῶν κρησφυγέτων τοῦ Δημητρώφ, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον ἁρπακτικοὶ γῦπες ἐξαπολύονται, ἡ Βαλκανικὴ Ἐπιτροπὴ ἠμπορεῖ ἤδη νὰ πολλαπλασιάσῃ τὰς ἀποδείξεις, τὰς ὁποίας ζητεῖ διὰ τὴν Σλαυϊκὴν κατὰ τῆς χώρας μας ἐπιβουλήν, ἀφοῦ δὲν τῆς ἀρκοῦν τὰ μέχρι τοῦδε ἄφθονα στοιχεῖα. Ὁ Ἕλλην ἀντιπρόσωπος, ὡς ἐγράφη, ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσίν της ὅλους τοὺς συλληφθέντας συμμορίτας, διὰ νὰ ὑποβάλῃ οἱουσδήποτε θέλει ἐξ αὐτῶν εἰς ἀνάκρισιν. Κατέχουν πληροφορίας, αἱ ὁποῖαι καὶ τὴν μᾶλλον δύσκαμπτον λογικὴν θὰ ἔπειθον, ὅτι, ἐφ' ὅσον δὲν φραχθοῦν τὰ σύνορα καὶ δὲν κλεισθοῦν αἱ ὁδοὶ εἰσροῆς καὶ διαφυγῆς λῃστῶν, ἡ ἔξωθεν βοήθεια πρὸς τὸν Μάρκον θὰ συνεχίζεται καὶ θὰ εἶναι εὐχερής. Αὐτὸ εἶναι τὸ σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ πρέπει νὰ συγκεντρώνεται ἡ προσοχὴ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐὰν σκοπός της εἶναι νὰ δώσῃ εἰς τὴν ἀποστολήν της οὐσιαστικόν, πρακτικὸν καὶ ἀποτελεσματικὸν περιεχόμενον. Τὰ λοιπὰ ἀποτελοῦν πλατωνισμούς, τοὺς ὁποίους εἶναι κρῖμα νὰ πληρώνῃ ἀκόμη ἡ Ἑλλάς.

*

ΝΑ ΠΕΡΙΛΗΦΘΟΥΝ

Πράγματι, αἱ ὁδοὶ Κορίνθου, Γούναρη καὶ Ἁγ. Ἀνδρέου ἀποτελοῦν προεκτάσεις τῶν ἐθνικῶν ἀρτηριῶν καὶ ὡς τοιαῦται πρέπει νὰ περιληφθοῦν εἰς τὸ πρόγραμμα ὁδοποιΐας τῆς Ἀμερικανικῆς ἑταιρείας, ἡ ἔναρξις τοῦ ὁποίου θεωρεῖται σύντομος. Ἐὰν αὐταὶ ἀφεθοῦν εἰς τὴν σημερινὴν τῶν κατάστασιν, τὸ ὅλον ἔργον δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία, ὅτι θὰ ἐνεφανίζετο ἡμιτελὲς καὶ μάλιστα εἰς σημεῖα ἰδιαιτέρως κεντρικά. Νομίζομεν λοιπόν, ὅτι θὰ καμφθοῦν τελικῶς αἱ ἀντιρρήσεις καὶ θὰ δοθῇ εὐνοϊκὴ ἀπάντησις εἰς τὴν σχετικὴν αἴτησιν τοῦ Δήμου.

Πρὸς ἀπόκρουσιν οἱουδήποτε αἰφνιδιασμοῦ

ΑΙ ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΟΦΕΙΛΟΥΝ ΝΑ ΕΙΝΕ ΕΤΟΙΜΑΙ

ΜΙΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΑΪΖΕΝΧΑΟΥΕΡ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 14 Φεβρουαρίου. (Ἰδ. ὑπ.).— Ἐγνώσθη σήμερον ὅτι εἰς ἀποχαιρετιστήριον ἔκθεσίν του, τὴν ὁποίαν ὁ στρατηγὸς Ἀϊζενχάουερ θὰ ὑποβάλῃ τὴν προσεχῆ Δευτέραν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει του ἐκ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας συμμετέσχεν εἰς δύο παγκοσμίους πολέμους, ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ παγκόσμιος εἰρήνη θὰ ἀποκατασταθῇ τελικῶς διὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Ὁ Ἀϊζενχάουερ προειδοποιεῖ, ἐν τούτοις, τὸ Ἀμερικανικὸν Ἔθνος ὅτι «μέχρις ὅτου ὅλα τὰ Κράτη ἐπιδείξουν θετικὴν προθυμίαν διὰ τὴν κατάργησιν τῶν ἐξοπλισμῶν, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ὀφείλουν νὰ εἶναι προητοιμασμέναι πρὸς ἀπόκρουσιν αἰφνιδίας ἐπιθέσεως εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν τῆς βόμβας τοῦ ἀτόμου»

«Λόγῳ τῶν τρομερῶν ὅπλων— συνεχίζει ὁ στρατηγὸς Ἀϊζενχάουερ—τὰ ὁποῖα ὁ ἄνθρωπος διαθέτει σήμερον διὰ τὴν καταστροφήν του, ὀφείλομεν νὰ ἐξακολουθήσωμεν ἐνεργοῦντες μὲ ὑπομονὴν καὶ νὰ καταστήσωμεν εἰς ὅλους σαφὲς ὅτι ἐπιθυμοῦμεν νὰ ζήσωμεν καὶ νὰ μᾶς ἀφήσουν νὰ ζήσωμεν».

Τονίζων περαιτέρω ὅτι ἡ σημερινὴ ἀρρυθμία τῶν διεθνῶν πραγμάτων καθιστᾷ πιθανὴν αἰφνιδίαν ἐπίθεσιν δι' ἀτομικῶν ὅπλων, ὁ στρατηγὸς Ἀϊζενχάουερ ὑπολογίζει ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι χρειάζονται δυνάμεις ξηρᾶς, ἀνερχομένας τουλάχιστον εἰς 1.300.000 ἀνδρῶν, τόσον διὰ τὴν ἄμυναν, ὅσον καὶ διὰ τὴν διενέργειαν πιθανῆς ἀντεπιθέσεως. Πρὸς διατήρησιν τῶν δυνάμεων αὐτῶν συνιστᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς γενικῆς στρατιωτικῆς θητείας, τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς Ἐθνοφρουρᾶς καὶ ὠργανωμένων ἐφεδρειῶν καὶ τὸν καταρτισμὸν σχεδίων διὰ τὴν πλήρη κινητοποίησιν τῶν ἀμερικανικῶν βιομηχανιῶν.

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν γενικὴν διεθνῆ κατάστασιν καὶ τὰ ὑφιστάμενα ἐμπόδια διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης, ὁ στρατηγὸς Ἀϊζενχάουερ λέγει ὅτι τὸ δρᾶμα τῆς σημερινῆς ἐποχῆς εἶναι ὅτι τὸν ὀρυμαγδὸν τοῦ πολέμου ἔμελλε νὰ ἀντικαταστήσῃ ἡ σύγκρουσις τῶν ἰδεολογιῶν. «Ἄνθρωποι καὶ Ἔθνη — λέγει — δὲν ἔχουν ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὸν φόβον ἐπιθέσεως, ἡ δὲ πολιτικὴ ἀστάθεια, ἡ κοινωνικὴ ἀνωμαλία καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀπόγνωσις ἔχουν σήμερον ἐπεκταθῆ περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην φορὰν τῆς ἰδικῆς μας γενεᾶς. Οἱ πατροπαράδοτοι φίλοι μας εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην διέρχονται δυσχερεῖς στιγμὰς καὶ μερικοὶ ἐξ αὐτῶν ἀπειλοῦνται διὰ στραγγαλισμοῦ ὑπὸ ἑνὸς πειθαρχημένου πολιτικοῦ κόμματος, τοῦ ὁποίου ὁ προφανὴς σκοπὸς εἶναι νὰ προαγάγῃ τὸ χάος καὶ τὴν ἀνταρσίαν πρὸς ὄφελος μιᾶς ξένης πρὸς αὐτοὺς ἰδεολογίας.

»Ἐὰν τὰ κράτη ταῦτα σταματήσουν τὸν καλὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς κοινῆς μας αὐτῆς κληρονομίας, καὶ καταστοῦν ὄργανα τοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ, ἡ ἀσφάλεια τῆς Ἀμερικῆς θὰ περιέλθῃ εἰς δεινὸν κίνδυνον. Θὰ εὑρεθῶμεν τότε ἀντιμέτωποι μέσῳ ἑνὸς στενοῦ ὠκεανοῦ καὶ τῶν ἀρκτικῶν φραγμῶν, ἑνὸς δεσποτικοῦ κολοσσοῦ, ὁ ὁποῖος ἐκτείνεται πολὺ πέραν τῶν Εὐρασια-

(συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ ΕΙΝΑΙ ΗΝΩΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΩΡΤΣΙΛ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 14 Φεβρουαρίου. (Ἰδ. ὑπηρ.).— Ὁ κ. Οὐΐνστων Τσώρτσιλ ἐδήλωσεν ὁμιλῶν ἀπόψε ὅτι ἡ Βρετανικὴ κυβέρνησις καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις εἶναι ἡνωμέναι εἰς τὴν κατὰ τοῦ Κομμουνισμοῦ προβαλλομένην ἀντίστασιν, συμφωνοῦσαι ἐπὶ τῶν γενικῶν γραμμῶν τῆς ἀκολουθουμένης ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.

Ὁ κ. Τσώρτσιλ, ὅστις ὡμίλει ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς ἀρχηγοῦ τῆς Συντηρητικῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἐτόνισεν ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ διευκρινίσῃ ὅτι οἱ λόγοι του δὲν συνιστοῦν πρότασιν περὶ σχηματισμοῦ Κυβερνήσεως συνασπισμοῦ ἀλλ' ὅτι ἐπιθυμία του εἶναι νὰ ἀσχοληθῇ μὲ ὡρισμένα ζητήματα διὰ τὰ ὁποῖα ὅλοι οἱ Ἄγγλοι ἐπιβάλλεται νὰ ἔχουν κοινὸν ἐνδιαφέρον.

Ἀπαριθμῶν ταῦτα, ὁ κ. Τσώρτσιλ εἶπεν: «Εἰς τὴν Μεγ. Βρετανίαν 1ον) δὲν ὑπάρχουν αἱ βασικαὶ ἐκεῖναι συνταγματικαὶ διαιρέσεις, ὅμοιαι τῶν ὁποίων ἀναστατώνουν πλεῖστα τῶν ἄλλων Κρατῶν καὶ Ἐθνῶν. Ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ Βρετανικοῦ λαοῦ ὑποστηρίζει τοὺς ἐλευθέρους δημοκρατικοὺς κοινοβουλευτικούς μας θεσμούς, καὶ τὴν παλαιὰν μοναρχίαν μας, ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἀνεπτύχθη καὶ ἐξειλίχθη διὰ μέσου τῶν ἑκατονταετηρίδων. 2ον) Ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Ἀντιπολίτευσις εἶναι ἡνωμέναι εἰς τὴν ἀντίστασιν, ἡ ὁποία προβάλλεται κατὰ τῆς Κομμουνιστικῆς συνωμοσίας καὶ τῶν ὑλιστικῶν δογμάτων τοῦ Κομμουνισμοῦ, τὰ ὁποῖα ἀπέβησαν μοιραῖα καὶ καὶ καταστρεπτικὰ διὰ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα ὡς ταῦτα νοοῦνται εἰς τὰ περισσότερα μέρη τῆς Εὐρώπης. 3ον) Ὑφίσταται γενικὴ συμφωνία μεταξὺ ὅλων τῶν Κομμάτων, ἐξαιρέσει τῆς ἀσημάντου ἀλλὰ δηλητηριώδους κομμουνιστικῆς ὁμάδος, ὅσον ἀφορᾷ τὰς γενικὰς γραμμὰς τῆς ἐξωτερικῆς μας πολιτικῆς. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὅλοι συνεργαζόμεθα στενῶς μετὰ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ ὅτι ὅλοι προσπαθοῦμεν, κατὰ τὸ δυνατόν, νὰ δημιουργήσωμεν μίαν Ἡνωμένην Εὐρώπην, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ κληθῇ νὰ παίξῃ τὸν ρόλον της καὶ ἡ Μεγάλη Βρεταννία».

Ὁ κ. Τσώρτσιλ συνεχίζων ἐπέκρινε τὸ Ἐργατικὸν κόμμα διὰ τὴν ἀπόφασίν του ὅπως ἀποτρέψῃ τὰ μέλη του νὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν ἐν Χάγῃ τὸν προσεχῆ Μάϊον συνερχομένην Διάσκεψιν διὰ τὴν «Ἡνωμένην Εὐρώπην» καὶ ἀπηύθυνεν ἔκκλησιν πρὸς τὸν κ. Ἄτλυ, τοῦ ὁποίου ὡς εἶπεν, ἡ ἀφοσίωσις εἰς τὸ ἰδεῶδες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως εἶναι γνωστή, ὅπως μὴν ἀγνοήσῃ τὴν βαρεῖαν εὐθύνην, ἣν ἔχει ὅσον ἀφορᾷ τοσαύτης σοβαρότητος ζήτημα.

«Χαίρω—εἶπεν ἀκολούθως ὁ κ. Τσώρτσιλ—διαπιστώνων ὅτι ὁ κ. Μπέβιν κινεῖται σταθερῶς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης, τὴν ὁποίαν τοῦ ὑπέδειξα ἐπιμόνως πρὸ διετίας νὰ ἀκολουθήσῃ. Λυποῦμαι ὅμως διότι ὡρισμένα στοιχεῖα, ἐντὸς τῶν κόλπων τοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος προσπαθοῦν νὰ μονοπωλήσουν τὸ ἰδεῶδες τῆς Ἡνωμένης Εὐρώπης ὑπὲρ τοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος».

Ὁ κ. Τσώρτσιλ τονίζων ὅτι ἡ Διάσκεψις τῆς Χάγης ἐχαιρετίσθη μὲ ἐνθουσιασμὸν ἀπὸ ὅλα τὰ κόμματα τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης ἐξαιρέσει τῶν κομμουνιστῶν, εἶπεν ὅτι ὅταν τὸ πρῶτον διεκήρυξεν ἐν Ζυρίχῃ τὸ 1946 τὴν ἰδέαν τῆς Ἡνωμένης Εὐρώπης,

ἤλπιζεν ὅτι αὐτὴ θὰ ἦτο ὑπερκομματικὴ καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι τὸ ἐργατικὸν κόμμα δὲν θὰ παρασυρθῇ εἰς τὸ σφάλμα νὰ καταστήσῃ ταύτην μονοπώλιον κομματικῆς πολιτικῆς.

Συνεχίζων ὁ κ. Τσώρτσιλ ἐδήλωσεν ὅτι τὸ Ἐργατικὸν κόμμα δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ φέρῃ εἰς πέρας μόνον του τὸ ἔργον αὐτὸ τὸ ὁποῖον χρειάζεται τὴν καλὴν θέλησιν καὶ τὴν ὑποστήριξιν ὅλων τῶν ἀνθρώπων εἰς ὅλας τὰς χώρας καὶ ὅτι ἀποτελεῖ ἐγωϊστικὴν πρᾶξιν τῶν ἐργατικῶν τὸ νὰ παραλύουν πᾶσαν ἄλλην προσπάθειαν ἐκτὸς τῆς ἰδικῆς των καὶ ὅτι ἐὰν ἐπιτύχουν τελικῶς τοῦτο θὰ περιπέσουν εἰς ἀνυποληψίαν, διότι διὰ τῆς στενότητος ἀντιλήψεως καὶ τῆς φανερότητός των ἐπέφερον πλῆγμα εἰς ὅλον τὸν ἐλεύθερον καὶ πολιτισμένον κόσμον.

Ὁ κ. Τσώρτσιλ ἀκολούθως κατηγόρησε τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ζητημάτων ἀκολουθουμένην ὑπ' αὐτῆς πολιτικὴν καὶ εἰδικώτερον διὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἠνάλωσε τὸ Ἀμερικανικὸν δάνειον, ἐκ τοῦ ὁποίου ἄνω τῶν 750 ἑκατομμυρίων λιρῶν διετέθησαν ὑπὸ μορφὴν δανείων ὑπὸ τρίτων χωρῶν, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Ἀγγλία εἶχε τεραστίας ἀνάγκας.

Ἀποδίδων δὲ ἐν συνεχείᾳ τὴν σημερινὴν κακοδαιμονίαν εἰς τὴν προσπάθειαν τῶν ἐργατικῶν ὅπως ὑποκαταστήσουν τὴν ἀτομικὴν πρωτοβουλίαν καὶ ἱκανότητα διὰ τοῦ κυβερνητικοῦ ἐλέγχου, κατέληξεν εἰπών, ὅτι μόνον μία νέα Βουλὴ θὰ δυνηθῇ νὰ ἐξεύρῃ λύσεις διὰ τὰ τεράστια προβλήματα καὶ νὰ δώσῃ τὸ σύνθημα τῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ ἀνοικοδομήσεως. «Ἡ Μεγάλη Βρεταννία, εἶπεν, ἔχει ἀνάγκην Κοινοβουλίου, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν νόμον τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως νὰ λειτουργήσῃ κανονικῶς ὑπὸ τὸν ὅρον βεβαίως ὅτι θὰ ληφθοῦν τὰ ἀναγκαῖα προφυλακτικὰ μέτρα κατὰ τὴν μεταβατικὴν αὐτὴν περίοδον.

ΩΡΓΑΝΩΜΕΝΟΝ ΚΙΝΗΜΑ ΑΙ ΑΠΕΡΓΙΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΒΕΛΓΙΟΝ

ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ. 14 Φεβρουαρίου. (Ἰδ. ὑπηρ.).— Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας κ. Βὰν Ἄκερ κατήγγειλε σήμερον τὰς ἐν Βελγίῳ ἀπεργίας ὡς συμπαγῶς ὀργανωθὲν χάριν πολιτικῶν σκοπῶν καὶ ἐπιδιώξεων τονίσας ὅτι κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς Κυβερνήσεως τὸ κίνημα τοῦτο πρόκειται νὰ ἐπεκταθῇ καὶ νὰ συνδυασθῇ μὲ παρομοίαν κίνησιν ὀργανουμένην εἰς τὰς γειτονικὰς χώρας.

Ὁ Βέλγος ὑπουργὸς ἐδήλωσεν ἐπίσης ὅτι ὡρισμένα στοιχεῖα ἐπιδιώκουν νὰ ἐπωφεληθοῦν τῶν δημιουργουμένων ἀνωμαλιῶν πρὸς πολιτικὴν ἐκμετάλλευσιν. Ἀναφερόμενος εἰς τὴν σήμερον ἄνευ προειδοποιήσεως κηρυχθεῖσαν ἀπεργίαν τῶν ταχυδρομικῶν ὁ κ. Βὰν Ἄκερ εἶπεν ὅτι οἱ ἀπεργοί, μὴ ἐπιστρέφοντες εἰς τὰς ἐργασίας των τὴν Δευτέραν θὰ θεωροῦνται ἀπολυθέντες οἱ δὲ ἐπιστρατευθέντες ἐργάται φωταερίου καὶ ἠλεκτρισμοῦ καὶ ἀπειθήσαντες εἰς τὴν πρόσκλησιν θὰ εἰσαχθοῦν εἰς δίκην.

Ο «ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ»

Ὁ «Νεολόγος Πατρῶν" ἀνήγγειλε πρό τινος ὅτι «προσεχῶς θὰ ἐκτυποῦται εἰς τὰ νέα του ταχυπιεστήρια», θεωρεῖ δὲ σήμερον ἀναγκαῖον νὰ παράσχῃ πρὸς τὸ Ἀναγνωστικὸν κοινόν, εἰς τὴν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην τοῦ ὁποίου στηρίζεται ἐπὶ 54 ἔτη, μίαν ὅσον τὸ δυνατὸν εὐρυτέραν κατατόπισιν ἐπὶ τῶν ἑξῆς :

1) Ποῖαι αἱ νέαι τεχνικαὶ ἐγκαταστάσεις, πρὸς ποῖον λόγον ἐγένοντο καὶ ποῖα τὰ ἐξ αὐτῶν ὠφελήματα καὶ

2) Ποῖα τὰ δημοσιογραφικὰ πλεονεκτήματα τὰ ὁποῖα θὰ προκύψουν ἐκ τοῦ πλήρους τεχνικοῦ ἐξοπλισμοῦ, πρὸς ὄφελος τοῦ Ἀναγνωστικοῦ Κοινοῦ.

Ὡς γνωστόν, τὰ τεχνικὰ μέσα συνιστοῦν, εἰς τὴν σημερινὴν μεταπολεμικὴν ἐποχήν, τὸ νόημα τῆς ζωῆς καὶ τοῦ πολιτισμοῦ μας. Οὐδεμία πρόοδος εἶναι νοητὴ ἄνευ τῆς συμβολῆς τῆς μηχανῆς. Ἀρχὴ πάσης πραγματοποιήσεως, ὁ τεχνικὸς ἐξοπλισμός, ἐπιβάλλεται ἀμειλίκτως ἐπὶ παντὸς ὀργανισμοῦ, καὶ συνεπῶς καὶ ἐπὶ τῆς δημοσιογραφίας, ἡ ὁποία καὶ ὡς κοινωνικὸν ὄργανον καὶ ὡς πνευματικὴ λειτουργία, στηρίζεται εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐξωτερικήν της παράστασιν, εἰς τὰ τεχνικὰ μέσα.

Τὸ γεγονὸς αὐτό, οὐδέποτε κατὰ τὰ μακρὰ ἔτη τῆς ζωῆς του παρέβλεψεν ὁ «Νεολόγος Πατρῶν" καὶ σήμερον, ὅπως πάντοτε κατὰ τὸ παρελθόν, μὲ τὰς ἀναλογίας ἑκάστης ἐποχῆς, ἐπιχειρεῖ ἓν ἅλμα προόδου, τὸ ὁποῖον κυρίως ὑπηγορεύθη ἀπὸ τὰς ἀξιώσεις ἑνὸς ἀνεπτυγμένου Ἀναγνωστικοῦ Κοινοῦ ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀμύνης ἔναντι ἑνὸς μελλοντικοῦ συναγωνισμοῦ ἐκ μέρους τῶν Ἀθηναϊκῶν συναδέλφων, αἱ ὁποῖαι ἐνδεχομένως θὰ ἐχρησιμοποίουν τὸ ἀεροπλάνον —ἐξουδετερῶσαν πλέον τὰς ἀποστάσεις— ὡς μέσον ταχείας μεταφορᾶς τῶν φύλλων των καὶ εἰς τὴν πλέον ἀπομεμακρυσμένην γωνίαν τῆς Ἑλλάδος. Ὑπῆρξε δὲ ἀπολύτως ἀναγκαῖον τὸ μέσον τοῦτο τῆς ἀμύνης, δεδομένου ὅτι ἄνευ τῆς τεχνικῆς πληρότητος, ἐν ὄψει τῶν ὡς ἄνω ἐνδεχομένων, εἷς ἐπαρχιακὸς δημοσιογραφικὸς ὀργανισμὸς θὰ ἦτο σχεδὸν ἀδύνατον νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἐπιτυχῶς ἕνα τοιοῦτον συναγωνισμόν.

Ὁ «Νεολόγος Πατρῶν» διαθέτων ἤδη εἰς τὴν διάθεσίν του ἀρτιωτάτων μέσων, τὰ ὁποῖα ἐξησφάλισε κατόπιν πολυμόχθων προσπαθειῶν, ὄχι μόνον θὰ καταστῇ ἰσοδύναμος πρὸς τὰς καλυτέρας τῶν ἀθηναϊκῶν συναδέλφων, ἀλλὰ καὶ θὰ ὑπερβάλῃ αὐτὰς εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐνημερότητα ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως εἰδήσεων, τοπικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Μεγάλα θὰ εἶναι τὰ ὠφελήματα — τεχνικὰ καὶ δημοσιογραφικὰ — ἐκ τῶν νέων ἐγκαταστάσεων τῶν ταχυπιεστηρίων, ἐκ τῆς τελειοτάτης στερεοτυπίας, ἐκ τῆς ἐγκαταστάσεως λινοτυπικῶν μηχανῶν μὲ καινουργεῖς «χαρακτῆρας», ἐκ τῆς λειτουργίας τελείου τσιγκογραφείου ἀγγλικοῦ συστήματος καὶ εἰδικῶν μηχανημάτων συντελούντων εἰς τὴν τελείαν ἀπόδοσιν τῶν κλισέ, ἐκ τῆς λειτουργίας ἀσυρματικῶν μέσων λήψεως εἰδήσεων ἐξ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς καὶ λόγῳ τῆς ἐξασφαλίσεως ὅλων τῶν μέσων (συνεργασίαι μὲ διακεκριμένους Ἕλληνας καὶ ξένους δημοσιογράφους, κοπιράϊτ ξένων πρακτορείων, πλεῖσται ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ ἐξ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς ἀεροπορικῶς διαβιβαζόμεναι κλπ.) πρὸς παράλληλον ἀναδιοργάνωσιν καὶ τοῦ δημοσιογραφικοῦ μέρους.

Τὰ ταχυπιεστήρια δι' ὧν θὰ ἐκτυποῦται ὁ «Νεολόγος Πατρῶν» ἀποτελοῦν προϊὸν τῶν παγκοσμίου φήμης Γερμανικῶν ἐργοστασίων «Καίνιγκ καὶ Μπάουρ», τῶν ὁποίων ἡ παραγωγὴ ἐξελιχθεῖσα μέχρι τῆς τελειότητος κατὰ τὰ τελευταῖα πρὸ τοῦ πολέμου ἔτη, ἐκάλυψε τὰς πλείστας τῶν ἀναγκῶν τοῦ παγκοσμίου τύπου εἰς τρόπον ὥστε καὶ ἀμερικανικαὶ ἀκόμη ἐφημερίδες, διεθνοῦς φήμης, ὅπως ἡ «Οὐάσιγκτων Πὸστ» νὰ ἐξυπηρετοῦνται σήμερον διὰ τοιούτων προϊόντων. Τὸ πιεστήριον τοῦ «Νεολόγου Πατρῶν» χαρακτηρίζεται διὰ τὴν ταχύτητα τῆς ἀποδόσεώς του, τὴν ἄψογον ἐμφάνισιν τῆς ἐκτυπώσεως καὶ τὴν ἀπαράμιλλον στερεότητά του, δυνάμενον ἐντὸς μιᾶς ὥρας νὰ ἐκτυπώσῃ κατὰ μέσον ὅρον περὶ τὰ 40.000 ἀντίτυπα ἀπὸ τοῦ δισελίδου μέχρι καὶ τοῦ 16σελίδου φύλλου. Τὰ παρακολουθοῦντα τὸ πιεστήριον 6 μηχανήματα στερεοτυπίας εἶναι τοῦ ἰδίου ἐργοστασίου, πλὴν τῆς πρέσσας ἡ ὁποία προέρχεται ἐκ τῶν καλυτέρων ἑλβετικῶν ἐργοστασίων «Βίνγκλαιρ Φάλερτ» τῆς Βέρνης.

Ἐνῷ ἀπὸ ἀπόψεως ἐμφανίσεως, ἡ ἐφημερὶς πρόκειται νὰ βελτιωθῇ οὐσιωδῶς, διὰ τῆς ταχύτητος τῆς ἐκτυπώσεως καὶ τῆς δυνατότητος πολυσελίδων ἐκδόσεων θὰ προκύψουν τὰ ἀκόλουθα κατ' ἐξοχὴν ὠφελήματα:

ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΟΥ ΓΟΡΓΟΥ ΡΥΘΜΟΥ ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΣ:

Τὸ φύλλον θὰ δύναται νὰ δίδεται εἰς τὸ πιστήριον πρὸς ἐκτύπωσιν καὶ πέραν τῆς 4ης πρωϊνῆς ὥρας (σήμερον δίδεται εἰς τὰς 2½ π. μ.) θὰ καθίσταται δὲ ὡς ἐκ τούτου δυνατὴ ἡ δημοσίευσις ὅλων τῶν μέχρι τῆς ὥρας ἐκείνης εἰδήσεων τοῦ ἐξωτερικοῦ. Πολλαὶ εἰδήσεις, λαμβανόμεναι διὰ τοῦ ἀσυρμάτου, θὰ δημοσιεύωνται τὴν πρωΐαν εἰς τὸν «Νεολόγον», ἐνῷ ὁ ἀναγνώστης μόνον εἰς τὰς ἀπογευματινὰς συναδέλφους τῶν Ἀθηνῶν τῆς ἰδίας ἡμέρας θὰ τὰς ἀνευρίσκῃ, ὄχι διότι θὰ ἀγνοοῦνται ὑπὸ τῶν πρωϊνῶν τοιούτων, ἀλλὰ διότι καὶ δι' αὐτὰς ἐπενεργεῖ ἀρνητικῶς τὸ στοιχεῖον τοῦ χρόνου. Εἶνε δὲ σήμερον τόση ἡ ἔκτασις καὶ ἡ σημασία τῶν παγκοσμίων γεγονότων, ὥστε ἐφημερὶς γνωρίζουσα νὰ συντάσσεται πρὸς τοὺς κανόνας τῆς Δημοσιογραφίας, νὰ μὴ δύναται νὰ συγχωρήσῃ εἰς ἑαυτὴν παράλειψιν εἰδήσεως ἔστω καὶ ἂν αὕτη μεταδίδεται περὶ τὴν 4ην πρωΐαν.

Η ΕΥΧΕΡΕΙΑ ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΣ 6, 8, 16 ΣΕΛΙΔΩΝ

Κατὰ τὴν ὀρθόδοξον ἀντίληψιν εἰς μίαν ἐφημερίδα πρέπει νὰ ὑπάρχῃ καὶ τὸ θέμα ἐκεῖνο ποὺ θὰ ἐνδιέφερεν ἀκόμη καὶ ἕνα ἀναγνώστην της. Ἀδύνατος ὅμως ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ, καθ' οἱανδήποτε ἔννοιαν, ἄνευ τῆς ἐπαρκείας τοῦ χώρου. Εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν, ὁ «Νεολόγος Πατρῶν» ἔχων τὴν εὐχέρειαν ἐκ τῆς τεχνικῆς ἀνακαινίσεως 6σελίδου, 8σελίδου, ἀκόμη καὶ 16σελίδου φύλλου, θὰ ἔχῃ καὶ τὴν δυνατότητα νὰ παρακολουθῇ ἀδιαλείπτως πέραν τῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν τὴν καθημερινὴν εἰδησεογραφίαν καὶ ζητήματα γενικωτέρας μορφῆς, ζητήματα σχετιζόμενα μὲ τὴν ζωήν, τὴν κίνησιν, τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὸ μέλλον τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαρχίας. Καὶ ἐπωφελεῖται τῆς εὐκαιρίας αὐτῆς διὰ νὰ ὑπογραμμίσῃ ὅτι ἰδιάζουσαν θέσιν θὰ δώσῃ εἰς αὐτὰ τὰ ζητήματα καθ' ὅσον ἀποτελεῖ πίστιν του, ὅτι χωρὶς ἀναδημιουργίαν τῆς ἐπαρχίας εἶναι ἀδύνατος οἱαδήποτε πρόοδος εἰς τὸν τόπον. Ὁ χῶρος ἐξ ἄλλου θὰ ἐπιτρέπῃ ποικιλίαν καὶ πλοῦτον περιεχομένου, ἐκτεινομένου ἀπὸ τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς, διπλωματικῆς, οἰκονομικῆς καὶ πνευματικῆς κινήσεως μέχρι καὶ τοῦ κινηματογράφου.

Ἐν καιρῷ θὰ ἀναγγελθοῦν τὰ ὀνόματα τῶν διακεκριμένων συνεργατῶν μας, ὧν εἶνε ἐξησφαλισμένη ἡ συνεργασία, καθὼς ἐπίσης θὰ γίνῃ καὶ λεπτομερὴς ἀνάλυσις ἀφορῶσα τὴν ποιότητα τῆς ὕλης καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν διαφόρων ἐξαιρετικῶν ἀναγνωσμάτων.

Η ΣΟΒΙΕΤ. ΕΝΩΣΙΣ Θ' ΑΓΝΟΗΣΗ ΤΗΝ ΤΡΙΜΕΡΗ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 14. Φεβρουαρίου. (Ἰδ. ὑπηρ.).— Ἐκ τοῦ Στέϊτ Ντεπάρτμεντ ἀνεκοινώθη σήμερον ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἐγνωστοποίησε πρὸς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, διὰ διακοινώσεώς της, ὅτι θὰ ἀρνηθῇ νὰ ἀναγνωρίσῃ οἱανδήποτε ἀπόφασιν, ἐν σχέσει μὲ τὴν Γερμανίαν, ληφθησομένην κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τριμεροῦς Διασκέψεως, ἥτις πρόκειται νὰ συνέλθῃ ἐν Λονδίνῳ τὴν 19ην τρέχοντος μηνός.

Οἱ ἐπίσημοι κύκλοι τοῦ Στέϊτ Ντεπάρτμεντ σχολιάζοντες τὸ γεγονὸς τῆς ἐπιδόσεως τῆς διακοινώσεως ταύτης, ἐτόνιζον ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἐπιδοθῇ εἰς ταύτην Ἀμερικανικὴ ἀπάντησις πρὸ τῶν μέσων τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος.

Ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Στέϊτ Ντεπάρτμεντ ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Σοβιετικὴ διακοίνωσις ἐπεδόθη εἰς τὸν ὑφυπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Λόβετ αὐτοπροσώπως ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα Ρώσσου πρεσβευτοῦ κ. Πανιοῦσκιν χθὲς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀνακοινωθείσης ἐπισκέψεως τοῦ τελευταίου.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14 Φεβρουαρίου. (Ἰδ. ὑπηρ.). — Ὁ Ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς Μόσχας μετέδωσεν σήμερον ἀνακοίνωσιν ἀναφερομένην εἰς τὴν Σοβιετικὴν ἄρνησιν ὅπως ἀναγνωρίσῃ τὰς ληφθησομένας ἀποφάσεις διαρκούσης τῆς τριμεροῦς ἐν Λονδίνῳ διασκέψεως ἐν σχέσει μὲ τὴν Γερμανίαν. Ἐν τῇ ἀνακοινώσει ταύτῃ τονίζεται ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις θεωρεῖ ἐπάναγκες νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ σύγκλησις μιᾶς τοιαύτης διασκέψεως προοριζομένης νὰ ἐξετάσῃ ζητήματα τῆς ἁρμοδιότητος ὅλων τῶν δυνάμεων αἱ ὁποῖαι κατέχουν τὴν Γερμανίαν καὶ τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν καὶ ἄλλας Εὐρωπαϊκὰς χώρας θὰ ἀπετέλει παραβίασιν τῆς συμφωνίας τοῦ Πότσδαμ καὶ ἄλλων ἀποφάσεων.